

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość KWIATKOWICE-KOLONIA
1. Nazwa KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P.W. ŚW. MIKOŁAJA i DOROTY W ZESPOLE KOSCIOŁA PARAFIALNEGO		2. Czas powstania 1606 r.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym Elewacja od strony zachodniej <div data-bbox="87 466 996 1153"> </div>			4. Adres Kwiatkowie-Kolonia 3 98-105 Wodzierady nr. działki 90/ obręb Kwiatkowie Kolonia
			5. Przynależność administracyjna województwo łódzkie powiat łaski gmina Wodzierady
			6. Formy ochrony Uchwała Nr VI/39/2003 Rady Gminy Wodzierady z dnia 31 marca 2003 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wodzierady Wpis do rejestru zabytków 238/A z dnia 24.07.1967r. Wojewódzka Ewidencja Zabytków Gminna Ewidencja Zabytków

<p>8. Historia, opis i wartości</p> <p>Budynek wzniesiono w 1606 r. Wczesnobarokowy kościół fundacji Kacpra Puczka i Anny z Sarnowa stanął na miejscu wcześniejszej drewnianej świątyni pochodzącej z XV w. Prawdopodobnie dopiero w połowie XIX w., świątynię otynkowano. Nr 23 „Dziennika Urzędowego Guberni Warszawskiej” z 1850 r. informował o planowanych pracach przy remoncie świątyni i ogrodzeniu. Nr 47 pisma „Zorza” z 1879 r. informował o trwających dwanaście lat pracach budowlanych przy świątyni, ponieważ ówczesny stan kościoła tego wymagał. Prawdopodobnie prace te przeprowadzono, kiedy proboszczem był Teodor Mejer. Jak donosiła „Gazeta Świąteczna” z 1919 r. (nr 2001), dzięki postawie młodzieży z „drużyny śpiewaczej” udało się zachować przed niemiecką rekwizycją, w czasie I wojny światowej największy dzwón z kościoła. Został on zakopany w ziemi w Woli Czarnyskiej, w gospodarstwie Michała Kacprzaka. Wojska zrabowały jednak mniejsze dzwony. Przed 1929 r. przeprowadzono bliżej nieznanne prace konserwatorskie. W latach 1981—1982 przeprowadzono wymianę pokrycia dachowego, dachówkę zastąpiono blachą. Wówczas wprowadzono stalowe klamry w stropie. Między 1982, a 2001 r. w elewacji frontowej wykonano trzy nisze, a między 2001, a 2009 r. – emblemat maryjny. Kościół znajduje się przy drodze wojewódzkiej nr 710. Jest to budynek murowany zbudowany na ceglano-kamiennym fundamencie. Jego kubatura wynosi 2250 m³, a powierzchnia użytkowa – 180 m². Ściany są zbudowane z cegły ceramicznej, otynkowane od zewnątrz i wewnątrz. Kościół nieorientowany, jednonawowy z wielobocznie zamkniętym prezbiterium. Budynek kościoła jest oszkarpowany. Do ścian północnej i południowej dobudowano zakrystię i niewielki magazyn (dawna kruchta). Dach naw dwuspadowy, przechodzący w dach namiotowy nad prezbiterium, pokryty blachą miedzianą na deskowaniu. Na przybudowanych aneksach dach jednospadowy. Fasada (elewacja zachodnia) jest zamknięta trójkątnym szczytem ze spływami wolutowymi. Na wysokości okapu dachu gzyms profilowany dzieli fasadę na dwie części w poziomie. Dolna część fasady jest z dwuskrzydłowymi drzwiami wejściowymi zamkniętymi u góry łukiem pełnym, wpisanymi w portal. Portal ujęty jest po bokach dwoma pilastrami połączonymi belkowaniem. W portalu umieszczono herb Rola i Jastrzębiec. Nad portalem centralnie została umieszczona nisza z figurą Matki Boskiej, pierwotnie było to okno na chór muzyczny. Po obu bokach portalu widzimy po jednej niszy z figurami świętych Piotra i Pawła. W narożnikach elewacji są skośne szkarpy. Górna część elewacji zdominowana jest przez centralnie umieszczony emblemat maryjny, flankowany dwoma pilastrami, na których wspiera się gzyms profilowany. Fasada jest zwieńczona sygnaturką. Prezbiterium jest wieloboczne, ze szkarpami w narożnikach. Elewacje boczne – ze szkarpami. Na elewacji bocznej południowej między szkarpami wnęka w murze tworzy arkadę. Widzimy tu liczne okna prostokątne zamknięte u góry łukiem pełnym, wypełnione witrażami. Budynek kościoła stanowi historyczny element zabudowy wsi. Obiekt zachował swoją pierwotną formę architektoniczną, zarówno w swej bryle jak i zastosowanych materiałach. W przeciwieństwie do wielu innych kościołów barokowych – nie był znacznie przebudowywany. Gmach kościoła jest przykładem wczesnobarokowego budownictwa sakralnego, pochodzącego z fundacji szlacheckiej. Świątynia ta pełni również funkcję mauzoleum rodowego fundatorów. Warta zachowania jako nieodłączny element krajobrazu gminy. Stanowi część dziedzictwa kulturowego gminy. Jej wybudowanie było przejawem wiary. To cenny zabytek kultury stanowiący osiągnięcie sztuki sakralnej. Jest miejscem pochówku lokalnej szlachty.</p>	<p>9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji</p> <p>Stan zachowania dobry. W 1986 r. przeprowadzona kontrola stanu zachowania nie stwierdziła większych uszkodzeń obiektu. Należy zachować pierwotny wygląd budynku w miarę możliwości, monitorować stan zachowania i na bieżąco dbać o obiekt. Prace budowlano- konserwatorskie powinny mieć pozwolenie ŁWKZ.</p>	
	<p>10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)</p> <p>Piotr Pawlak, 04.08.2022</p>	<p>11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków) *</p> <p>* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków</p>